

стилі багатьох композиторів. Колектив був учасником і окрасою ювілейних вечорів, присвячених 100 – річчю з дня народження Кирила Григоровича Стеценка. На вечорі були присутні син К.Стеценка професор Київської консерваторії, Вадим Кирилович та внук Кирило Вадимович. Студентська капела під керівництвом В. Пекара вкотре довела своє блискуче виконання за що отримали схвальні відгуки від родини Стеценків та гостей міста.

Успішно капела виступила в м. Києві на звітні творчих колективів, присвячених 60-річчю утворення УРСР. У кожному тріумфальному виступі колективу читається почерк великого майстра хорового мистецтва. У різних куточках України студенти свого викладача дарують глядачам високе мистецтво, яке залишив їм у спадок Пекар В.П. Серед них народна артистка України, професор РДГУ – Наталя-Марія Фарина, народний артист України – В.Чепелюк, доцент хорової кафедри РДГУ – В.Піддубник.

Не зважаючи на велику і кропітку роботу як диригента капели так і завідувача одного з провідних кафедр, В.П. Пекар постійно надавав методичну допомогу хоровим колективам.

Багато років Володимир Павлович прикладав зусилля, працюючи над монографією «Історія розвитку українського хорового мистецтва». Це йому доводилося робити з великими перервами, підводив стан здоров'я. Коли хвороба відступала – знову брався за працю. Зі слів його дружини Надії Антонівни, встиг написати дві частини. Рецензентами були: народний артист України, професор Київської консерваторії – Павло Муравський та професор львівської консерваторії – Євген Вахняк. Визначні професори-митці позитивно оцінили роботу В.П. Пекара.

В 1990 р. Пекар В.П. помер та його копітка та велика робота назавжди залишила свій відбиток у розвитку української культури.

Література

1. Пекар Володимир Павлович [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу <https://uk.wikipedia.org/>
2. Столярчук Б.Й. Незабутні постаті хорового мистецтва Рівненщини : зб. нарисів / Б. Й. Столярчук. – Рівне, 2010. – С.137-182.

КУТНА СВІТЛАНА СТЕПАНІВНА

(Теребовлянський коледж культури і мистецтв)

Кутна Світлана Степанівна народилася 27 червня 1979 року в селі Боричівка Теребовлянського району тернопільської області. З 1985 року навчалася в Боричівській школі. У 1994 р. продовжила навчання у Теребовлянській гімназії. З 1996 до 1999 року навчалася в Теребовлянському вищому училищі культури. 1999-2005 роки навчання в інституті мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

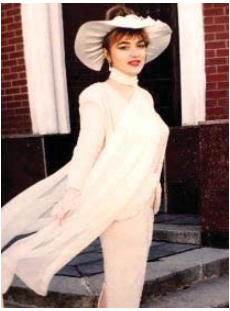
З 2009 року працює викладачем І-ї категорії вокально-хорових дисциплін у Теребовлянському коледжі культури і мистецтв. Спеціальність за дипломом «диригент хору, артист хору, викладач».

Викладає навчальні дисципліни: «диригування», «постановка голосу», «сольфеджіо», «вокальний ансамбль», «аранжування».

Публікації :

1. Не люби, козаче : [пісня] / слова та музика Петра і Світлани Кутних // Мозаїка народних мелодій Надзбруччя : навч.-метод. посіб.- Тернопіль, 2017. – С. 48 – 49.
2. Козацька доля : [пісня] / слова та музика Петра і Світлани Кутних // Мозаїка народних мелодій Надзбруччя : навч.-метод. посіб.- Тернопіль, 2017. – С. 50 – 51.
3. Стою в задумі, зажурився : [пісня] / слова та музика Петра і Світлани Кутних // Мозаїка народних мелодій Надзбруччя : навч.-метод. посіб.- Тернопіль, 2017. – С. 52.

УКРАЇНЬСЬКА СПІВАЧКА, ПЕДАГОГ – НАТАЛІЯ-МАРІЯ ФАРИНА

Наталія-Марія Петрівна Фарина – українська співачка, педагог, заслужена артистка України, занесена до «Золотої книги України», лауреат мистецької премії ім. Германа Жуковського від Національної музичної спілки, Народна артистка України.

Наталія-Марія Фарина народилася в селі Добросин Жовківського району Львівської області. Жовківщина пишається своїми земляками, такими як Степан Турчак, Богдан Ступка, Єжи Гофман, Наталія-Марія Фарина.

Зростання майбутньої співачки, формування світогляду, етичних та естетичних переконань відбувалося у великій дружній родині, в атмосфері злагоди та взаємоповаги. Велика родина часто збиралася в садочку, де створювалися шедеври багатоголосся.

Під час хрещення дівчинку назвали Наталею на прохання хрещеної мами Анастасії Кривулі, акторки аматорського театру, виконавиці ролі Наталки у виставі «Наталка–Полтавка» І.Котляревського. Хрещена мати пророкувала: «Буде співачкою колись, ось побачите, заспіває Наталку-Полтавку в опері М.Лисенка. Так і сталося.

Батько Петро Іванович Фарина назвав доньку Марією на честь релігійних свят. Так Наталія-Марія Фарина отримала подвійне ім'я.

Навчання в школі давалося дівчині неважко. Жадоба до знань та науки поєднувалася в Марії з бажанням проникнути у загадковий світ музики. Змалку голосиста, вона залюбки співала у шкільному хорі, брала участь у вокальних ансамблях, не боялась виконувати сольні номери.

У 1978 році, після закінчення ЗОШ, Наталя-Марія вступила до Львівського культосвітнього училища на диригентсько-хоровий відділ, що сталося всупереч волі родичів. Їм зовсім було незрозуміло, навіщо треба вчитися і що така спеціальність може дати в майбутньому?

Але її рішення було остаточним: знайти себе саме в музичному мистецтві, зреалізувати власне художнє обдарування на радість людям. Яскраві художні враження під час навчання в культосвітньому училищі були у Фарини пов'язані з творчими зустрічами з корифеями українського музичного мистецтва С.Людкевичем, М.Колесою, А.Кос-Анатольським.

Наталія-Марія Фарина отримала диплом із відзнакою.

Згодом – вступ до Рівненського державного інституту культури. Кафедра хорового диригування, де навчалася Наталя, мала багатий творчий потенціал, власні традиції.

Пекар В.П., заслужений діяч мистецтв України, в минулому – керівник хорової капели «Трембіта», М.Афонченко – талановитий хормейстер, доценти кафедри С.Вернюк, К.Маслій, інші високопрофесійні викладачі формували етико-естетичні уявлення студентської молоді.

Оцінивши голосові та артистичні дані студентки, викладачі підтримали Марію у бажанні продовжити навчання. 1983 року Фарина – студентка вокального факультету Львівської державної консерваторії ім. М.В. Лисенка. Наставниками Наталі Фарини стали доцент кафедри сольного співу Маргарита Григорівна Хмельницька та професор класу камерного співу М.О. Логойда.

Під час навчання мистецький світ Фарини постійно збагачувався новими знаннями, уявленнями.

Львів – місто високої культури, відоме талановитими митцями, художніми колективами, творчими спілками. У філармонії, консерваторії постійно відбувалися концерти, музичні вечори. Допитлива студентка не пропускала жодної нагоди, щоб почути виступи відомих музикантів.

Щедро обдарована природою Наталя-Марія ніколи не жила лише за рахунок «Божої іскри», вона розуміла, що професіоналами не народжуються, ними стають у процесі наполегливої праці, тому постійно розвивала, шліфувала природні дані. Її завжди супроводжувало бажання вдосконалюватися.

Голос Наталії-Марії – лірико-колоратурне сопрано – поєднує в собі м'якість та рухливість, технічну філігранність і логіку музичного розвитку. М.Г. Хмельницька відмічала, як поступово у виконавській палітрі здібної студентки з'являються легкість і одночасно наповненість звуку, природність та плавність переходів із регістра в регістр, гнучкість вокальної лінії.

Робота у класі завжди вимагала від співачки точного інтонування, досконалої філіровки звуку, володіння різноманітними нюансами, особливої уваги до виконання крайніх звуків робочого діапазону, насамперед верхнього регістру – окраси будь – якого сопрано. Напружена робота завжди

дає потужний духовний стержень, відчуття щастя, особливий піднесений настрій. «Поверталася з навчання неначе на крилах, - так згадує ті роки співачка, - мій голос дзвенить неначе срібло. Хотілося злітати з ним дедалі вище і вище. Такі сили в собі відчула...».

Роки навчання стали важливим етапом творчих починань і реалізації сміливих художніх ідей майбутньої співачки. Природа наділила її прекрасним голосом і вродою. Її музикальність і драматичне чуття вимагали професійного вдосконалення. Викладачі дбайливо стежили за творчим зростанням молодшої співачки-галичанки.

Наталя-Марія вивчала сопрановий репертуар української та зарубіжної класики. Різноманітні жанри вокальної музики Фарина пізнавала охоче, ніби відчуваючи, що у майбутньому знадобляться всі співочі навички, здобуті у студентські роки. З'явилися легкість, еластичність звукової лінії, вправне фразування, тонке нюансування у вокалі Наталі-Марії. Успішній студентці стали пропонувати серйозні творчі завдання.

Мистецький поступ Марії розпочався із студентських років. Вона брала активну участь у концертах і тематичних музичних вечорах, присвячених творчості С.Людкевича, С.Рахманінова, К.Стеценка. Із цікавістю вивчає твори сучасних українських композиторів. У літні місяці Н.-М.Фарина гастролювала у складі концертної агітбригади по містах Радянського Союзу. Виступала в Сумах, Кіровограді, Чернігові. У 1987 році студентка Львівської консерваторії була нагороджена Почесною грамотою за виступ на Всесоюзному конкурсі патріотичної пісні.

Велику роль у творчому житті Н.-М.Фарини відіграла участь у постановках оперної студії консерваторії. 1985року, навчаючись на третьому курсі вокального факультету, Наталя-Марія Фарина деб'ютувала на сцені оперної студії. Її перша велика роль- партія Марії в опері Кирила Молчанова «А зорі тут тихі». Відео-версію вистави було зроблено студією Львівського державного телебачення. Тепер фільм-опера «А зорі тут тихі» зберігається в Центральному державному кінофотофоноархіві України.

Партія Оксани в опері С.Гулака-Артемівського «Запорожець за Дунаєм» – підготовка до дипломної роботи, яка стала вирішальним моментом студентських років Наталі-Марії. Її голос звучав лагідно і ніжно у пісні Оксани «Місяцю ясний». Наталя-Марія передавала багатогранний світ почуттів і настроїв героїні з повною віддачею свого дзвінкого сопрано. У влучності жестів і міміки проявилася її вроджена художня інтуїція. Співачка виконала захоплюючі ліричні дуети опери.

Наталя-Марія Фарина у 1987 році стала солісткою-вокалісткою Зали камерної та органної музики Рівненської обласної філармонії. Почалося самостійне творче життя. Вона працює над вдосконаленням вокальної техніки, над вимовою та інтонацією.

Сьогодні Наталя-Марія Фарина, – професор Рівненського Державного Гуманітарного Університету. Розробила методичні програми з курсу «Постановка голосу», видала репертуарний збірник для сопрано та хрестоматію «Вокальні орієнтири співака».

Мрія Н.-М. Фарини про концерти за кордоном здійснилася у 1988 році, солістці Рівненської обласної філармонії випала честь представляти Українське музичне мистецтво в Аргентині. Вдячна публіка Буенос-Айресу, Санта-Фе, Мендози, Альварі, Берісові була зачарована справжнім шедевром вокального мистецтва молодшої української співачки.

Українська красуня дивувала своїм голосом увесь світ, вона стала дипломантом міжнародних конкурсів та фестивалів у Франції, Німеччині, Югославії, Словаччині, Аргентині, Росії та Україні.

Творча діяльність Наталі-Марії Фарини висвітлена у багатьох публікаціях. Записано п'ять аудіо альбомів та три магнітоальбоми. Записи пісень у виконанні народної артистки України Наталі-Марії Фарини звучать на Українському Національному радіо та телебаченні.

Література

1. Прокопович Т. Наталя-Марія Фарина: миттєвості долі / Т. Прокопович. – Рівне: ПП Паршикова, 2011. – 60 с. : іл.
2. Каневська Г. «Її спів ніжніший від лілеї...» / Г. Каневська. – Рівне: ІВА ВЕРТЕКС, 2001. – 44 с. : іл.